

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1042/2018
04.10.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Радослава Петровића, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Милована Јовановића, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Милована Јовановића, адвоката Душка Ђукановића из ..., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 516/17 од 06.07.2017. године, у седници већа одржаној дана 04.10.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милована Јовановића, адвоката Душка Ђукановића, поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 516/17 од 06.07.2017. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Ваљево К.бр.43/16 од 20.02.2017. године, изреком под I, окривљени Милован Јовановић оглашен је кривим за кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног законика (КЗ) у стицају са кривичним делом неовлашћена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези са ставом 1. КЗ, за која дела су му претходно утврђене казне затвора у трајању од по 8-осам месеци и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 1-једне године, која ће се извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, које не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора. Окривљеном је у изречену казну урачунато време лишења слободе и проведено у притвору од 07.11.2013. године до 29.11.2013. године. Од окривљеног је одузет пиштољ марке „...“ са натписом „...“ модел ..., кал.9 мм, ... фабричког броја ... са муницијом. Оштећени АА је за остваривање имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак. Окривљени је обавезан да оштећеном АА накнади трошкове кривичног поступка у износу од 340.500,00 динара и да накнади суду трошкове кривичног поступка у износу од 288.836,43

динара, све у року од 90 дана од дана правноснажности пресуде под претњом извршења као и да плати суду на име паушала износ од 20.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом извршења. Истом пресудом изреком под II, окривљени Милован Јовановић, на основу члана 423. тачка 2) ЗКП ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело изазивање опште опасности из члана 278. став 4. у вези са ставом 1. КЗ.

Апелациони суд у Београду, пресудом Кж1 516/17 од 06.07.2017. године, делимичним усвајањем жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Ваљеву, преиначио је пресуду Вишег суда у Ваљеву К.бр.43/16 од 20.02.2017. године, тако што је окривљеног Милована Јовановића огласио кривим за кривично дело изазивање опште опасности из члана 278. став 5. у вези са ст. 1. и 4. КЗ, за које дело му је утврдио казну затвора у трајању од 6-шест месеци, а за кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези са ставом 1. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, утврдио казну затвора у трајању од 2-две године и за кривично дело неовлашћена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези са ставом 1. КЗ, за које је окривљени првостепеном пресудом такође оглашен кривим, утврдио казну затвора у трајању од годину дана па је окривљеног осудио на јединствену казну затвора у трајању од 3-три године и 2-два месеца у коју му се урачунава време проведено у притвору од 07.11.2013. године до 29.11.2013. године, док је жалбу јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Ваљеву у преосталом делу и жалбу браниоца окривљеног Милована Јовановића, адвоката Душка Ђукановића у целисти, одбио као неосноване и првостепену пресуду у непреиначеном делу потврдио.

Бранилац окривљеног Милована Јовановића, адвокат Душко Ђукановић, поднео је захтев за заштиту законитости против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 516/17 од 06.07.2017. године, због повреде закона, сходно члану 485. став 1. тачка 1) ЗКП и то члана 54. став 1. КЗ, члана 97. ст. 1 и 2. и члана 98. став 2. тач. 2) и 5) КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и преиначи побијану пресуду Апелационог суда у Београду у погледу одлуке о кривичној санкцији тако што ће окривљеном уместо јединствене затворске казне која му је изречена оспореном пресудом изрећи јединствену казну затвора у трајању од једне године која ће се извршити у кућним условима и у коју ће бити урачунато време које је окривљени провео у притвору или да побијану пресуду укине и предмет врати Апелационом суду у Београду, као суду редовног правног лека на поновно суђење, али пред потпуно измењеним већем.

Врховни касациони суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милована Јовановића, је недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву истиче да је кривична санкција изречена окривљеном другостепеном пресудом незаконита јер је другостепени суд, приликом одлучивања о врсти и висини кривичне санкције, повредио одредбу

члана 54. став 1. КЗ, најпре тиме што је окривљеном као отежавајућу околност ценио ранију осуђиваност, и то пресудом Окружног суда у Ваљеу К.1017/72 од 11.01.1972. године, на казну затвора у трајању од 2 године и 6 месеци и пресудом Општинског суда у Ваљеу К. 86/98 од 16.04.1998. године на новчану казну, иако је у односу на обе наведене осуде настала законска рехабилитација, што има за последицу да се окривљени по закону сматра неосуђиваним лицем, а у смислу одредаба члана 97. став 1. и 2. у вези са чланом 98. став 2. тачка 2) и 5) КЗ, које другостепени суд није применио. Осим тога, другостепени суд није правилно применио део одредбе члана 54. став 1. КЗ који се односи на олакшавајуће околности јер је пропустио да цени окривљеном као олакшавајуће околности енормно велики допринос оштећеног који је вређао и малтретирао окривљеног, степен кривице окривљеног, побуде за извршење дела и околности под којима је дело учињено, као и друге околности описане у захтеву, које се односе на личне прилике окривљеног.

Изложеним наводима захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног побија правноснажну пресуду због одлуке о казни, по основу из члана 441. став 1. ЗКП у вези са чланом 54. став 1. КЗ, односно указује да је изречена казна неправилно одмерена с обзиром на чињенице које утичу да казна буде већа или мања, а што, према одредби члана 485. став 4. ЗКП није разлог због којег окривљени и бранилац окривљеног могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке суда.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милована Јовановића оценио као недозвољен и на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник
Наташа Бањац,с.р.**

**Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић